

Sự Sống Đời Đời (7)

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Bình Yên

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Thế Giới Này Tràn Đầy Thù Oán, Đau Khổ, Lo Âu

Ngày nay chiến tranh bùng nổ tại nhiều nơi trên thế giới, có khi là chiến tranh giữa hai hay vài quốc gia khác nhau, có khi là cuộc nội chiến trong một nước giữa chủng tộc này và chủng tộc kia. Những cuộc chiến tranh này thường kéo dài hàng chục năm.

Có một nước ở Phi Châu, cuộc nội chiến trong nước đã kéo dài hơn mười năm rồi. Các bạn có biết đó là vì lý do gì không? Cuộc nội chiến đó không phải vì nguyên nhân chính trị hay chủng tộc, mà chỉ vì hốt xoàn kim cương. Quân đội phản bội muốn tranh giành mảnh đất sản xuất rất nhiều kim cương, họ đã đánh trận với quân đội chính phủ trong nhiều năm qua, bao nhiêu người bị giết hại, bao nhiêu người dân bị què tay què chân. Tất cả những đau khổ tàn sát đó đều gây nên bởi lòng tham lam.

Trong những cuộc chiến tranh mãnh liệt tàn ác như vậy, thì cũng có nhiều đoàn thể cơ quan trên thế giới kêu gọi hòa bình. Cũng có nhiều cuộc hội nghị để thảo luận phương pháp hòa giải, nhưng đều không đi đến kết quả nào cả.

Trong đời sống hàng ngày của chúng ta, những việc cướp của, giết người xảy ra thường xuyên. Nhiều phim xi-nê thường mô tả cuộc đánh lộn giết người, nội dung của những phim này trở nên càng ngày càng tàn bạo, mà người ta lại thích coi lắm. Điều này cũng phản ánh tình trạng xã hội ngày nay và tâm trạng của người đời, một mặt thì người ta chán ghét chiến tranh ham mộ hòa bình, nhưng một mặt khác có người lại ham đánh nhau.

Phần đông người đời không cảm thấy bình yên, họ lo lắng về đủ thứ chuyện. Tôi quen biết một người đàn bà giàu sang, bà này có nhà thiết lớn, có vài chiếc xe hơi, bà và ông chồng mở một tiệm ăn. Nhưng không biết tại sao bà này lo về đủ thứ chuyện. Quý vị tưởng rằng người giàu sang chắc vui vẻ lắm, không cần lo lắng gì cả, phải không? Nhưng bà này lo lắng đến nỗi bị cao huyết áp. Lúc đầu tôi nghe nói bà này bị cao huyết áp vì lo âu trong lòng, tôi còn không tin, tôi tưởng rằng chắc là vì nguyên nhân khác, chứ không phải vì lo buồn. Về sau tôi đi hỏi một bà y tá về vấn đề này, và bà y tá cho tôi hay rằng lo âu trong lòng quả thật có thể gây ra bệnh cao huyết áp.

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Bình Yên

Nhiều năm về trước chồng tôi và tôi phụng sự Chúa Trời ở Philippines, ở Manila thủ đô của Philippines chúng tôi thấy người giàu sang thích xây dựng nhà cửa giống như cái pháo đài vậy. Lúc đầu tôi không hiểu tại sao lại có pháo đài ở trong thành phố Manila. Cho dù Philippines có nội chiến, nhưng cuộc chiến tranh chỉ xảy ra ở những vùng xa xôi ở miền nam thôi, ở thủ đô không có chiến tranh gì hết, những pháo đài này dùng để làm gì vậy? Rồi người ta giải thích cho tôi biết rằng tại vì những người giàu sang sợ bị bè đảng gian ác bắt cóc, cho nên họ xây cất nhà cửa như vậy và mong rằng họ có thể sống an toàn ở trong đó. Tôi cảm thấy buồn cười quá, nhưng đồng thời cũng thương hại cho những người giàu sang này, họ chắc là sợ hãi lắm. Nhưng thật ra những pháo đài này cũng chẳng có hiệu quả bao nhiêu đâu, ở Philippines người giàu vẫn bị bắt cóc thường xuyên.

Ở những nơi có chiến tranh thì người ta phải chịu đựng đau khổ tử thương, mà ngay cả những nơi không có chiến tranh, đời sống con người vẫn đầy dẫy lo âu buồn giận, người giàu cũng như người nghèo, ai nấy đều có nhiều nỗi lo lắng sợ hãi trong lòng.

Các bạn có muốn một cuộc sống bình yên không?

Chúa Giê-su Ban Sự Bình Yên Cho Chúng Ta

Giăng 14:27. ²⁷ “Ta để sự bình yên lại cho các ngươi; ta ban sự bình yên của ta cho các ngươi; ta ban cho các ngươi thì chẳng phải như thế gian cho. Lòng các ngươi chớ bối rối và sợ hãi.”

Chúa Giê-su sẽ ban sự bình yên của Chúa cho chúng ta, sự bình yên này thì chẳng phải như thế gian cho, thế gian không thể cho ta sự bình yên như vậy.

Một Cuộc Sống Bình Yên Chân Thật Là Như Thế Nào?

Các bạn chắc cũng từng thấy bao nhiêu người giàu sang vẫn buồn bực lo âu, bao nhiêu người ở địa vị cao sang vẫn ưu phiền tức giận. Có một vị ca sĩ rất nổi tiếng ở Hong Kong, ông này vừa có danh vọng vừa giàu sang. Ông này trong ngành ca hát đã hơn hai mươi năm trời, ở khắp nhiều nơi ở Á Châu như Hong Kong, Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan, Trung Quốc, những người ham mê tiếng ca của ông càng ngày càng nhiều. Các bạn tưởng rằng ông này chắc vui vẻ lắm, phải không?

Sự Sống Đời Đời (7)

Vào tháng 4 năm 2003 ông này đi vô một khách sạn rất lớn ở Hong Kong, rồi ông nhảy từ hai mươi mấy tầng lầu xuống mà tự tử chết đi! Tin này làm chấn động cả Á Châu, người ta cứ lặp đi lặp lại một câu hỏi: “Tại sao? Tại sao ông này lại tự tử? Vì lý do gì?” Không ai hiểu nổi vì lý do gì mà ông này vừa giàu sang vừa được bao nhiêu người ham mê lại chán đời đến dường này! Những bạn thân của ông này nói rằng trong nhiều năm nay ông này hình như lúc nào cũng có chuyện gì trong lòng khiến ông chán nản, buồn rầu, nhưng không ai hiểu tại sao. Ông này không có vợ, nhưng ông có người yêu, ông tự tử không phải vì buồn tình, cũng không phải vì vấn đề tiền tài kinh tế, vì ông rất giàu, cũng không phải vì sự nghiệp thất bại, tại vì bao nhiêu người ham mê ông lắm. Không ai hiểu vì lý do gì. Chuyện này rất đáng buồn, cho dù tôi không ham mê tiếng ca của ông, nhưng tôi cũng lấy làm thương hại.

Những người giàu sang ở Philippines phải xây nhà như pháo đài vậy mà ở, tôi cảm thấy tội nghiệp cho họ. Trong lòng của họ chắc sợ hãi lắm, cho dù có hàng tỷ bạc cũng khổ!

Tiền bạc có thể mua được hưởng thụ, nhà lầu, xe hơi, thức ăn ngon miệng, nhưng tiền bạc không mua được bình yên. Sự bình yên chân thật chỉ có đến từ Chúa Giê-su thôi.

Năm 1997 có một người tôi tớ rất trung tín của Chúa Trời là nữ tu sĩ Mẹ Teresa qua đời tại Ấn Độ. Mẹ vốn là người Nam Tư, Mẹ sống ở Ấn Độ hơn 50 năm trời, Mẹ sống trong vùng nghèo nhất của thành phố Calcutta. Mẹ trông nom những người bệnh tật, những kẻ mắc bệnh cùi, những kẻ ăn mày, Mẹ dạy dỗ đứa trẻ mồ côi. Suốt 50 năm trời, Mẹ làm việc rất cực khổ siêng năng mãi đến khi Mẹ qua đời. Mẹ không có lo sợ về bệnh tật chết chóc gì hết, Mẹ chết đi một cách vui vẻ bình yên vô cùng.

Ở bên Mỹ có một người đầy tớ trung tín của Chúa Trời, ông này suốt đời đi khắp nhiều nơi trên thế giới để truyền giảng Tin-Lành. Bây giờ ông đã rất già và ông mắc bệnh Parkinson's, đó là một chứng bệnh về hệ thống thần kinh, ngày nay nhà khoa học vẫn không chữa trị được chứng bệnh này. Thông thường những người mắc bệnh này chỉ có chờ chết thôi. Các bạn tưởng rằng ông này chắc buồn lắm, phải không? Ông này không có lo buồn gì cả. Khi ông biết rằng ông đã mắc phải chứng bệnh này, ông chẳng những không sợ hãi, mà ông còn nói rằng: “Tôi nóng lòng chờ đợi để được gặp mặt Chúa của tôi!” Ông không sợ chết, vì ông biết rằng khi ông chết đi thì ông sẽ gặp mặt Chúa Giê-su ở nước Thiên Đàng!

Quý vị coi niềm bình yên của hai vị đầy tớ trung tín này của Chúa Trời có phải là đặc biệt siêu phàm không? Niềm bình yên như vậy tiền bạc đâu có mua được!

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Bình Yên

Tôi quen biết một người chị Tín-Đồ ở Philippines, chị này rất hiếu thảo với người mẹ. Một hôm chị này hay tin rằng người mẹ mắc bệnh ung thư, và ung thư của mẹ đã đến giai đoạn sau cùng rồi. Chị rất đau buồn, các bạn nghĩ rằng chị này chắc khóc lóc thê thảm, phải không? Sau khi chị này nghe tin rồi, chị ngay lập tức cầu nguyện xin Chúa Trời ban cho chị niềm bình yên trong lòng để chị không có khóc lóc kêu than, bởi vì chị muốn tận dụng thời gian khi người mẹ còn tỉnh táo để truyền giảng Tin-Lành cho mẹ. Chị mong rằng mẹ cũng tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su trước khi mẹ qua đời, rồi mẹ cũng được hưởng ơn cứu chuộc.

Chị này là một người dễ xúc cảm, một chuyện nhỏ là đủ làm cho chị này khóc lên. Nhưng kỳ lạ biết bao, sau khi chị cầu nguyện, niềm bình yên của Chúa Giê-su tràn đầy tâm hồn của chị, chị thấy rất bình yên, chị không có kêu ca than khóc gì hết. Chị có thể yên ủi người mẹ, chị khuyên mẹ nên tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su khi hiện giờ mẹ còn có một cơ hội sau cùng. Kỳ lạ thay, vinh diệu thay, Chúa Trời nhận lời cầu nguyện của chị, Ngài biến đổi tâm lòng của người mẹ. Sau cùng người mẹ vui lòng phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời, rồi mẹ qua đời một cách bình yên.

Chúng Ta Phải Làm Gì Để Được Sự Bình Yên Này?

Quý vị có muốn được sự bình yên này không? Cho dù hoàn cảnh khó khăn, cho dù ta bị bệnh tật hay người thân sắp chết, cho dù ta gặp gian nan nguy hiểm, cho dù ta bị bắt bớ làm khổ, nhưng trong tâm hồn ta luôn luôn có sự bình yên do Chúa Giê-su ban cho. Cho dù những sự việc bên ngoài biến đổi thay thế, nhưng niềm bình yên của Chúa luôn luôn gìn giữ tâm hồn ta.

Chúng ta phải làm gì mới được sự bình yên này?

1. Ta phải hòa thuận với Chúa Trời

Cô-lô-se 1:21 – 22. ²¹ Còn anh em trước kia vốn xa cách Chúa Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và việc ác của mình, ²² nhưng bây giờ Chúa Trời đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong thân thể xác thịt mà khiến anh em hòa thuận để làm cho anh em đứng trước mặt Ngài một cách thánh sạch không vết, không chỗ trách được

Căn cứ theo **câu 21** của đoạn Kinh Thánh này, khi ta có những ý tưởng tội lỗi trong lòng và ta làm những việc ác trái với lời dạy của Chúa Trời, thì ta là thù nghịch cùng Ngài.

Sự Sống Đời Đời (7)

Chúa Trời sáng tạo ra vũ trụ vạn vật và loài người chúng ta, Ngài là Vua cai quản cả vũ trụ này. Trong một quốc gia, tất cả mọi người dân đều phải tuân theo mệnh lệnh của vua, ai không vâng phục là phản nghịch lại vua. Cùng một lẽ ấy, Chúa Trời là Vua của cả vũ trụ này, chúng ta chẳng những là người dân của Ngài, mà chúng ta là do Ngài sáng tạo ra, lẽ dĩ nhiên chúng ta phải vâng phục mệnh lệnh của Ngài. Khi chúng ta có ý tưởng tội lỗi và làm việc ác tức là ta không vâng phục Chúa Trời. Nếu chúng ta không vâng phục Ngài thì là phản nghịch chống lại Ngài.

Nếu chúng ta thù nghịch cùng Chúa Trời, thì Chúa Giê-su hẳn không ban bình yên cho ta. Bởi vậy mà phần đông người đời đều không có bình yên, họ đầy dẫy lo buồn, thù hận, và đau khổ. Cho nên nếu ta muốn được nhận lãnh sự bình yên của Chúa Giê-su, thì đầu tiên chúng ta phải hòa thuận với Chúa Trời.

Làm sao mà ta có thể hòa thuận với Chúa Trời? **Câu 22** của đoạn Kinh Thánh trên chỉ ra rằng chính là nhờ cái chết của Con của Chúa Trời mà ta được hòa thuận với Ngài.

Chúa Giê-su chịu chết trên cây thập tự để chuộc tội cho ta, nhưng ta nên biết rằng chuộc tội không phải là vô điều kiện. Ta được chuộc tội với điều kiện là ta phải tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su, ăn năn hối cải tội lỗi của mình, rồi chịu phép báp-tem, thì tội lỗi của ta sẽ được rửa sạch tha thứ, như vậy ta mới có thể hòa thuận với Chúa Trời. Ngược lại nếu ta không tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su, không ăn năn hối cải tội lỗi của mình, thì ta không có hòa thuận với Chúa Trời, như vậy thì ta không bao giờ có bình yên trong lòng.

Ăn năn hối cải không phải chỉ một lần thôi. Sau phép báp-tem rồi, trong cuộc sống mới của ta, mỗi khi ta không cẩn thận lại phạm tội nữa, ta phải ăn năn hối cải liền. Miễn là ta mang một tội lỗi trong đời của mình, ta sẽ mất đi sự bình yên này.

Điểm đầu tiên là ta phải hòa thuận với Chúa Trời, rồi Chúa Giê-su sẽ ban sự bình yên cho ta.

2. Ta phải tha thứ người ta và yêu mến anh chị em

Chúng ta đều có bạn bè, nhưng đồng thời cũng có nhiều người thù nghịch ta. Cả đứa trẻ 4, 5 tuổi cũng đã có kẻ thù nghịch rồi, huống chi là người lớn. Quan hệ giữa người đời thì thật là phức tạp, có khi ông A không thích ông B chỉ vì ông B nói một câu gì chọc tức ông A, rồi ông A cứ nhớ mãi trong lòng. Có khi anh này thù nghịch chị kia chỉ vì chị kia tài giỏi hơn anh này.

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Bình Yên

Nhiều khi chúng tộc này không ưa chúng tộc kia chỉ vì họ có phong tục tập quán khác nhau. Trong những phiếm kiểm hiệp thường có câu chuyện trả thù, ông A giết đi ông B, rồi 18 hay 20 năm sau, con của ông B trưởng thành và đi giết ông A để trả thù cho người cha. Quan hệ giữa người đời là đầy dẫy thù oán, giận hờn, ganh tỵ.

Tạ ơn Chúa Giê-su! Tất cả những thù nghịch này đều có thể rửa sạch xóa bỏ qua sự chết của Chúa. Khi ta tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su, ăn năn hối cải tội lỗi của mình và chịu phép báp-têm thì hết thầy tội lỗi của ta sẽ được tha thứ.

Vì Chúa Trời đã tha tội cho ta, cho nên ta cũng phải tha thứ người ta. Chúa Giê-su dạy rằng, nếu ta không tha thứ người ta, thì Chúa Trời cũng không tha tội cho ta.

Ma-thi-ơ 6:14 – 15. ¹⁴ Nếu các người tha tội cho người ta, thì Cha các người ở trên trời cũng sẽ tha tội cho các người. ¹⁵ Nhưng nếu các người không tha tội cho người ta, thì Cha các người cũng sẽ không tha tội cho các người.

Nếu ta muốn được Chúa Trời tha thứ tội lỗi của mình, thì ta phải tha thứ người ta khi họ phạm tội nghịch với mình.

Về một mặt khác nếu ta có xúc phạm ai, thì ta phải xin lỗi với người ấy. Nếu ta cần phải bồi thường, thì ta bồi thường.

Tại vì mối quan hệ giữa chúng ta và người khác là quan trọng như thế, vậy thì mối quan hệ giữa các anh chị em Tín-Đồ lại càng quan trọng hơn nữa. Kinh Thánh dạy rằng nếu chúng ta không thương yêu anh chị em, thì ta không có sự sống đời đời.

1 Giăng 3:14 – 15. ¹⁴ Chúng ta biết rằng mình đã vượt khỏi sự chết qua sự sống, tại vì chúng ta yêu anh em mình. Còn ai chẳng yêu thì ở trong sự chết. ¹⁵ Ai ghét anh em mình thì là kẻ giết người; anh em biết rằng chẳng một kẻ nào giết người lại có sự sống đời đời ở trong mình.

Nếu chúng ta yêu anh em mình, thì ta đã vượt khỏi sự chết qua sự sống. Nếu chúng ta không yêu anh em mình thì ta vẫn còn ở trong sự chết. Nếu ai ghét anh em mình thì là kẻ giết người.

Sự Sống Đời Đời (7)

Các bạn đừng tưởng rằng: “Chỉ là mối giận hờn trong lòng thì không có chi, chuyện nhỏ thôi, miễn là ta không có làm việc ác là được rồi.” Nhưng Chúa Trời thấu hiểu tấm lòng của ta, khi ta thù ghét anh em mình trong lòng, thì trong mắt của Ngài chúng ta đã phạm tội giết người rồi. Tiêu chuẩn của Chúa Trời thật là cao. Mà một kẻ giết người thì chắc không có sự sống đời đời.

Điểm thứ hai là ta phải tha thứ người ta, và yêu mến anh chị em.

3. Ta phó thác mọi lo âu buồn phiền cho Chúa Trời

Phi-líp 4:6 – 7. ⁶ Đừng lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin và lời tạ ơn để trình lên lời thỉnh cầu của anh em cho Chúa Trời. ⁷ Và sự bình yên của Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết sẽ gìn giữ tấm lòng và ý tưởng anh em trong Chúa Giê-su Christ.

Khi ta có những chuyện buồn phiền lo âu, ta nên cầu nguyện, ta phó thác mọi việc trong tay của Chúa Trời, thì ta sẽ kinh lịch một niềm bình yên vượt quá mọi hiểu biết, có nghĩa là ta cũng không hiểu tại sao ta lại có niềm bình yên trong tình trạng khó khăn như vậy. Thí dụ như trong câu chuyện tôi kể ở trên, khi chị này biết rằng mẹ của chị mắc bệnh ung thư sắp chết, chị cầu xin Chúa Trời ban bình yên cho chị để chị có thể bình tĩnh mà truyền giảng Tin-Lành cho mẹ, thì tự nhiên một niềm bình yên đến vào trong lòng và cai quản tâm hồn của chị, chính chị này cũng không hiểu nổi tại sao tâm hồn của mình lại có thể bình tĩnh như thế.

Điểm thứ ba là ta nên phó thác mọi lo âu buồn phiền cho Chúa Trời bằng lời cầu nguyện.

Nói tóm lại nếu chúng ta vâng phục Chúa Trời, sẵn sàng tha thứ lỗi lầm của người khác và yêu thương anh chị em Tín Đồ, rồi khi ta gặp hoạn nạn khó khăn, ta cầu xin Chúa Trời thì Ngài hẳn nhận lời cầu nguyện của ta mà ban cho ta bình yên để gìn giữ tâm hồn của ta.

Sự sống đời đời trên thế gian này là một cuộc sống bình yên. Tiền bạc mua không được sự bình yên chân thật, chỉ có Chúa Giê-su mới có thể ban cho ta thôi. Tôi mong rằng các bạn đều sẽ nhận được sự bình yên quý giá vô cùng này!